

Alkotmánybíróság

Kecskeméti Járásbíróság

Ügyszám: IV/135-3/2023

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/135-4/2023		
Tárgy: Alkotmányjogi panasz		
Kelt: 2023. APR. 12.		
Erkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 0	Kezelőiroda: [Signature]

Alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróság 2023. február 27. napi hiánypótlási felhívásában írt módosításokkal egységes szerkezetbe foglaltan.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

D. [Redacted] sértett, pótmagánvádló [Redacted]
[Redacted], a dr. Molnár László Zsolt [Redacted]
[Redacted] ügyvéd, jogi képviselő útján, a
Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú Bíróság által 12.Bf.499/2022/2. szám alatt hozott –
a Kecskeméti Járásbíróság 12.B.150/2022/29. számon hozott, büntetőeljárást megszüntető
végzését megváltoztató – végzésével, valamint a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság
által 0300/665/2021.bü számon hozott nyomozást megszüntető határozat tárgyában tett panaszt
követő, a Kiskörösi Járási Ügyészség által B.971/2021/4 számon hozott panaszt elutasító
határozatával szemben határidőben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, melyben kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett eljárásban meghozott végzést Magyarország Alaptörvényének (Alaptörvény) 24. cikk c) és d) pontjában illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI tv. (Abtv.) 24.§-ban, 26.§ (1) bekezdésében, a 27.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján vizsgálja felül, az Abtv. 43.§ (1) bekezdése alapján állapítsa meg annak alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.

A hiánypótló felhívás a 34/2014. (XI. 14.) AB határozat (21) bekezdésére hivatkozva jelölte meg tételesen azokat a követelményeket, melyeknek az alkotmányjogi panasznak meg kell felelnie:

[21] Az alkotmányjogi panaszok részben megfelelnek az Abtv. 52. § (1b) bekezdésben foglalt, az indítványokkal szemben támasztott formai feltételeknek, mivel – megjelölik az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [az Abtv. 26. § (2) bekezdését], – megjelölik továbbá az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B) cikk (1) bekezdés, M) cikk (2) bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés], – megjelölik az Alkotmánybíróság által vizsgálándó jogszabályi rendelkezést [Tv. 1. § (6)–(7)]

- bekezdései és a 3. §]
- tartalmazzák a kifogásolt rendelkezések alaptörvény-ellenességének indokát,
 - kifejezett kérelmet fogalmaznak meg a támadott rendelkezések megsemmisítésére.

A továbbiakban a panaszt ezen szerkezetbe foglalva, az írt követelményeknek megfelelően az alábbiak szerint egészítem ki:

1. Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezések

Alaptörvény 24. cikk. (2) Az Alkotmánybíróság

- a) az Alaptörvénnyel való összhang szempontjából megvizsgálja az elfogadott, de ki nem hirdetett törvényeket;
- b) bírói kezdeményezésre soron kívül, de legkésőbb kilencven napon belül felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;
- c) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;
- d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

Abtv. 26.§ (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha

- a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és
- b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

Abtv. 27.§ (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha

- a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és
- b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában írt követelményként meghatározott bírói döntések:

- Kecskeméti Járásbíróság 12.B.150/2022/29. számon hozott, büntetőeljárást megszüntető végzés
- Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú Bíróság által 12.Bf.499/2022/2. szám alatt hozott végzés

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontjában írt követelményként meghatározott jogszabályok:

2012. évi C. tv. A büntető törvénykönyvről (Btk.) 28. § (1) „Az elévülést félbeszakítja a bíróságnak, az ügyészségnek, a nyomozó hatóságnak, illetve nemzetközi vonatkozású ügyekben az igazságügyért felelős miniszternek vagy a külföldi hatóságnak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárási cselekménye. A félbeszakítás napján az elévülés határideje ismét elkezdődik.”

Abtv. 27.§ (2) bekezdés alapján vizsgálható jogi aktusok (az ezekben foglalt alkotmányellenes jogértelmezés folytán került sor az eljárás megszüntetésére):

- Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság által 0300/665/2021.bü számon hozott nyomozást megszüntető határozat
- Kiskőrösi Járási Ügyészség által B.971/2021/4ügyészség által tett panaszt elutasító határozat

II. Alaptörvény sérült rendelkezései

Alaptörvény 28. cikkében, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltak

„Alaptörvény 28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

III. Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezés

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontjában írt követelményként meghatározott törvényi rendelkezés:

2012. évi C. tv. A büntető törvénykönyvről (Btk.) 28. § (1) „Az elévülést félbeszakítja a bíróságnak, az ügyészségnek, a nyomozó hatóságnak, illetve nemzetközi vonatkozású ügyekben az igazságügyért felelős miniszternek vagy a külföldi hatóságnak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárási cselekménye. A félbeszakítás napján az elévülés határideje ismét elkezdődik.”

IV. Indokolás:

A Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. tv. (Be.) 815. § (1) bekezdésében foglaltak alapján pótmagánvádló felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő, így az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Be. 815. § (1): „A pótmagánvádló felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.”

Abtv. 26. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

*a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.*

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha

*a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és
b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.*

Abtv. 27. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

*a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütköztően korlátozza, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.*

Álláspontom szerint az alkotmányjogi panasszal érintett végzés sérti az Alaptörvény 28. cikkében, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltakat.

Sérti továbbá a büntetőeljárásról szóló 2012. évi C. tv. (Btk.) 28. § (1) bekezdésében foglaltakat.

Btk. 28. § (1) „Az elévülést félbeszakítja a bíróságnak, az ügyészségnek, a nyomozó hatóságnak, illetve nemzetközi vonatkozású ügyekben az igazságügyért felelős miniszternek vagy a külföldi hatóságnak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárási cselekménye. A félbeszakítás napján az elévülés határideje ismét elkezdődik.”

A Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság által 0300/665/2021.bü számon hozott a határozatában a feljelentést elutasította azzal az indokolással, hogy a feljelentésben írt cselekménynek, mely egyébként a nyomozó hatóság által sem vitatottan az 1978. évi IV. tv. (régi Btk.) 317.§ (1) bekezdésébe ütköző, és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás gyanújának megállapítására lehet alkalmas, büntethetősége elévült. A nyomozó hatóság erre vonatkozó számítása téves. Azt helyesen állapította meg a nyomozó hatóság, hogy a sikkasztás ezen minősített esetének elévülése az elkövetéskor hatályban lévő rendelkezések alapján 5 év. Azt is helyesen állapította meg, hogy a korábban tett feljelentés alapján lefolytatott büntetőeljárás cselekményei az elévülés határidejét megszakították.

Azonban a hivatkozott eljárás nem 2015. április 22. napján került megszüntetésre, mivel a sértett pótmagánváddal élt a nyomozást megszüntető határozat – és az az ellen tett panaszt elutasító határozat – kézhezvételét követően.

A Kecskeméti Járásbíróság pótmagánvád befogadását elutasító végzése ellen tett fellebbezésre született Kecskeméti Törvényszék által hozott végzés dátuma 2016. november 08. napja. Tehát ez az ügyben végzett legutolsó, az elévülés határideje számítására alapul szolgáló időpont. Így az 5 éves határidőt figyelembe véve az elévülési idő 2021. november 08. napja.

Tekintettel arra, hogy a feljelentés ezt megelőzően került benyújtásra jelen esetben az elévülés, mint büntethetőséget megszüntető ok nem vehető figyelembe, így ezen büntethetőséget kizáró ok nem áll fenn. Tekintve, hogy az elutasítás jogsértő, így a Be. 790. (1) bekezdés a) pontjában írt szűkítő korlátozás nem vehető figyelembe.

Ezen indokolást a Kecskeméti Járásbíróság is kezdetben nyilvánvalóan elfogadta, hiszen a pótmagánvád befogadásra került. Az előkészítő ülés kitűzésre került, 2022. szeptember 07. napjára, majd azt az eljáró bíróság ismeretlen okból beállította, újabb időpont kitűzése helyett jelen fellebbezett megszüntető végzést hozta, tárgyaláson kívül eljárva.

A megszüntetés okaként elévülés került megjelölésre. Tekintettel arra, hogy maga a korábbi, nyomozó hatósági megszüntetés jogellenessége miatt került sor a pótmagánvád befogadására – melyről az eljáró bíróság határozott -, és új eljárási cselekmény nem került lefolytatásra, pótmagánvádló számára nem értelmezhető, miért változott meg a bíróság jogi álláspontja.

A végzés az alábbi megállapítást teszi:

„A fent hivatkozott jogszabályhelyekből egyértelműen megállapítható, hogy a büntethetőség elévülését csak hatósági cselekmény szakítja meg, a sértett jogérvényesítő cselekedetei, ilyen hatással nem rendelkeznek. A pótmagánvádló az elévülés félbeszakadása szempontjából sem fogható fel a büntetőügyben eljáró hatóságként. A pótmagánvádló bár a bírósági eljárásban eltérő szabály hiányában az ügyész jogait gyakorolja, mégsem büntető ügyekben eljáró hatóság, ezért az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított eljárási cselekménye az elévülést nem szakítja félbe.”

A 2021. évi C. törvény (Btk.) az elévülés időtartamának vonatkozásában az elévülés megszakadásával kapcsolatban az alábbiak szerint rendelkezik:

„Btk. 28. § (1) Az elévülést félbeszakítja a bíróságnak, az ügyészségnek, a nyomozó hatóságnak, illetve nemzetközi vonatkozású ügyekben az igazságügyért felelős miniszternek vagy a külföldi hatóságnak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárási cselekménye. A félbeszakítás napján az elévülés határideje ismét elkezdődik.”

Az elévülést tehát félbeszakítja a büntetőügyekben eljáró szerveknek az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárási cselekménye. A törvény a normavilágosság követelményének tesz eleget azzal, hogy megnevezi azokat a büntetőügyekben eljáró szerveket, amelyek cselekménye megszakítja az elévülést, így nevesíti a bíróságot, az ügyészt, valamint a nyomozó hatóságot. A fent csatolt iratokból megállapítható, hogy a pótmagánvád elutasítása során bíróságjárt el, tehát az elévülést megszakító feltételek közül az anyagi feltételeknek a cselekmény megfelel.

Az elévülés félbeszakításának joghatása abban áll, hogy az elévülési idő addig eltelt részét figyelmen kívül kell hagyni, és az elévülési idő újra kezdődik.

Az elévülést a hatóság olyan eljárási cselekménye szakítja félbe, amely az elkövető ellen irányul, és az adott bűncselekménnyel kapcsolatos. Ez nem jelenti azt, hogy az elkövető személye feltétlenül ismert; az ismeretlen tettes elleni nyomozás is félbeszakíthatja az elévülést.

A pótmagánvád intézménye nem vitathatóan a feltételezett elkövető ellen irányul, aki még ezezen státuszában nyilván nem lehet vádlott, de még akár gyanúsított sem feltétlenül.

Az elévülést csak az eljárás előbbrevitelére alkalmas eljárási cselekmény szakítja félbe [BH 1974.233.]. Ilyen pl. a vádemelés, valamint az első ízben elrendelt lakhelykutató [BH 1977.176.], de nem szakítja félbe az elévülést az eljárást megszüntető végzés vagy a terhelt terhére benyújtott felülvizsgálati indítvány [BH 1998.162.]. Ezzel szemben ügyviteli jellegű belső intézkedés nem szakítja félbe az elévülést (pl. az iratok további nyilvántartásba helyezése). A büntetethez való jog elévülését a gyanúsított kihallgatására szóló idézés kibocsátása akkor is félbeszakítja, ha az idézés a terheltre nem jut el [BH 2010.144.]. A bűncselekmény elévülését csak azok az - ügy előbbrevitelét célzó, tehát érdemi - eljárási cselekmények szakítják félbe, amelyek ténybeli alapja azonos az utóbbi vád tárgyává tett cselekmény ténybeli alapjával (tárgyi feltétel); illetve amelyek meghatározott személy - a későbbi vádlott - ellen, a fentebb említett tények bekövetkezésében, előidézésében játszott szerepének tisztázására irányulnak (személyi feltétel). A fenti feltételek együttes teljesülése esetén az elévülés attól függetlenül félbeszakad, hogy a büntetőeljárás megindítására a későbbi vádlott, ismeretlen személy vagy más ismert személy ellen került-e sor; illetve, hogy a vádlottal szemben a bűncselekmény megalapozott gyanújának közlése, gyanúsítottkénti kihallgatása megtörtént-e [BH 2007.363.I-II.]. A pótmagánvád-indítványt elutasító bírósági határozat mind a fenti személyi, mind a fenti tárgyi feltételeknek megfelel.

Alapvetően téves megállapítás az, hogy a pótmagánvádas eljárás a sértett jogérvényesítő cselekedete. A pótmagánvádi eljárás nyilvánvalóan büntetőeljárási cselekmény – szabályait a büntetőeljárás törvény tartalmazza. Valóban a sértett is részt vesz ebben az eljárásban, azonban az elévülés megszakadását megalapozó határozatot a Kecskeméti Törvényszék hozta meg. Tehát nyilvánvalóan téves a végzés rendelkezése, hiszen szó sincs a sértett cselekményéről, a bíróság határozata szakítja meg az elévülést.

A Kecskeméti Törvényszék által 2016. november 8. napján meghozott végzés dátuma tekinthető utolsó elévülést félbeszakító cselekménynek. A büntetőeljárás pótmagánvádas szakában hozott határozata nyilvánvalóan nem tekinthető a sértett jogérvényesítő cselekményének. Az nyilvánvalóan bíróságnak a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárási cselekménye, mely az elévülést megszakítja.

Az első fokon hozott végzés ellen tett fellebbezést a Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú Bíróság számon 12.Bf.499/2022/2. számon hozott végzésében elutasította. A végzés az alábbi indokolást tartalmazta:

A pótmagánvádló nem büntetőügyekben eljáró hatóság, ezért az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított eljárási cselekménye - így a vádindítvány benyújtása sem - az elévülést nem szakítja félbe (BH2010.204.).

Nem minden hatósági, vagy bírósági eljárási cselekmény szakítja félbe az elévülést, csak az, ami – többek között - az elkövető ellen irányul és az eljárás előbbre vitelére alkalmas érdemi eljárási cselekmény (Kúria Bfv.236/2014/6., BH.2014.69.). Az elsőfokú bíróság végzésében és a fellebbezésben írtaktól eltérően elsőfokú bíróság végzésében hivatkozott nyomozó hatósági, ügyészégi, és a fellebbezésben megjelölt bírósági határozatok azonban nem a terheltek ellen irányultak és az eljárás előrébb vitelét sem szolgálták, épp ellenkezőleg, azt megállították, így önmagukban véve az elévülést sem szakították félbe a régi Btk. 35. § (1) bekezdése (Btk. 28. § (1) bekezdése) szerint.”

A BH.210.8.204;Legf.Bir.Bfv.II.516/2019. lényegi részében az alábbiakat tartalmazza:

„Kétségtelen, hogy a pótmagánvádló vádindítványa az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganasított büntetőeljárási cselekmény ugyan, azonban a pótmagánvádló nem büntetőügyekben eljáró hatóság. Abból, hogy a bírósági eljárásban a pótmagánvádló - ha az eljárási törvény másként nem rendelkezik - az ügyész jogait gyakorolja (Be. 236. §), nem következik az, hogy jogi státusza is azonos lenne az ügyészével, tehát büntetőeljárásban eljáró hatóság lenne. A Be. ugyanis egyértelmű különbséget tesz a büntetőügyekben eljáró hatóságok (II-IV. Fejezet) és a büntetőeljárásban résztvevő személyek (V. Fejezet) között, s a pótmagánvádlót ez utóbbiak között (42. §) sorolja fel.

A pótmagánvádló tehát az elévülés félbeszakadása szempontjából sem fogható fel "büntetőügyben eljáró hatóság"-ként. Az indítványban kifejtett jogi állásponttal szemben ez önmagában is kizárja az elévülés félbeszakadását, nevezetesen azt, hogy a vádindítvány postára adása félbeszakadás előidézésére alkalmas eljárási cselekmény lenne. Ugyanakkor tény az is, hogy a pótmagánvádló a vádindítványt olyan időpontban adta postára, amikor az elévülés a törvény erejénél fogva már amúgy is bekövetkezett, tehát az elévülés félbeszakadásához ez az eljárási cselekmény amúgy nem vezethetne.”

Nem helytálló tehát az indokolásban a hivatkozott BH-ra való hivatkozás, hiszen ebben az esetben a pótmagánvádló nyilatkozata szakította meg az elévülést – ami valóban nem a büntetőügyben eljáró hatóság – azonban jelen ügyben az elévülést megszakító cselekmény a pótmagánvádat jogerősen elutasító bíróság határozata, és ez esetben a fentebb kifogás helytálló, így a cselekmény alkalmas volt az elévülése megszakítására, a végzésben foglaltaktól eltérően.

Alapvetően téves továbbá a határozatot arra alapítani, hogy elévülés esetén nincs helye pótmagánvádlói fellépésnek. ez esetben a cselekmény nem évült el, hanem a nyomozó hatóságok hoztak a fentiekben kifejtett okokból jogszabály- és alaptörvénysértő határozatot. Jogsértő döntésre hivatkozott megszüntetés a büntetőeljárás és az Alaptörvény vonatkozó normái szerint sem foghat helyt.

Erre vonatkozóan a Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú Bíróság által 12.Bf.499/2022/2. szám alatt hozott határozata az alábbiakat tartalmazza:

„Azonban a Be. 790. § (1) bekezdés a) pontja szerint a sértett pótmagánvádlókénti fellepésének további feltétele, hogy a feljelentést azért utasították el, mert a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény; a bűncselekmény gyanúja hiányzik; az elkövető büntethetőségét, illetve a feljelentett cselekmény büntetendőségét kizáró ok állapítható meg; vagy a feljelentett cselekmény nem közvédelemre üldözendő bűncselekmény (Be. 381. § (1) bekezdés a-c), g)

pontjaiban felsorolt okok). Ebből kifolyólag a más okra alapított feljelentés elutasítása esetében - ahogyan az a jelen esetben is történt az elévülésre hivatkozással, Be. 381. § (1) bekezdés d) pontja alapján - nincsen helye pótmagánvádnak, még akkor sem, ha a vádindítványban ennek a döntésnek a helyességét vitatja is a sértett. A feljelentés elutasítása miatti jogorvoslat a panasz, amit jelen esetben a sértett előterjesztett. A bíróság pedig nem bírálhatja felül a nyomozó hatóság feljelentés elutasítására vonatkozó határozatában megjelölt okot. Mivel a Be. 790. § az ügyészség, illetve a nyomozó hatóság határozatáról rendelkezik, így az további jogorvoslattal nem támadható, vagyis az ügyészség által mérlegelt és megállapított okot kell alapul venni a pótmagánvád előterjeszthetőségének megállapítása kapcsán. 12.Bf.499/2022/2. szám 3 Mivel a pótmagánvádlókénti fellépésnek a Be. 790. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltételei hiányoznak, ezért a Be. 794. § (1) bekezdés c) pontja alapján a vádindítvány nem ügydöntő végzéssel történő elutasításának van helye és nem az eljárás megszüntetésének, ami miatt az elsőfokú bíróság végzését meg kellett változtatni."

Tehát a jogszabálysértő végzést, mint a büntetőeljárás akadályát veszi figyelembe, mely okfejtés nyilvánvalóan a jogszabály céljával ellentétes, a józan észnek és a közjónak ellentmondó.

„Alaptörvény 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A bíróságok (valójában: a bírák) a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, valamint a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni, amely a Magyar Közlöny mellékleteként, az Indokolások Tárában jelenik meg. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak a 28. cikk szerint.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a panasz tárgyát képező végzések és határozatok minden esetben a jogszabályok céljával ellentétes jogértelmezésen alapulnak. Nem lehet – és nyilván nem az volt a jogalkotó célja sem – hogy a büntetőeljárásban szereplő egyes bírósági szervek és aktusok egyenlőségét az eljárás során megkérdőjeleznék. Teljes mértékben önkényes és jogsértő az a megállapítás, mi szerint a pótmagánvádi eljárás során tett bírósági végzés nem szakítja meg az elévülést. Hiszen ad.1 a határozatot hozó bíróság nyilvánvalóan érdemi eljárást fogantatosított a büntető eljárásban, ad2. az sem kérdőjelezhető meg, hogy a pótmagánvádi eljárás a büntetőeljárás része.

Alaptörvény XVIII. cikk (7): Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A cikk (7) bekezdése a jogorvoslathoz való jogról rendelkezik. A jogorvoslathoz való jog alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Ez a jog általánosságban azt jelenti, hogy minden ügydöntő határozattal szemben biztosítani kell a lehetőségét annak,

hogy a jogorvoslati kérelmet más szerv vagy azonos szerv magasabb fóruma bírálja el. A különböző típusú eljárások során ezeket a lehetőségeket az eljárási törvények határozzák meg, mivel a jog tekintetében már nem korlátozhatatlan jogról van szó.

A büntetőeljárási törvény az Alaptörvény rendelkezéseivel összhangban széleskörű jogorvoslati lehetőséget biztosít nemcsak az eljárás alá volt személyek, hanem az egyéb személyek, így a sértett részére is.

A sértetti jogérvényesítés fontos eleme a pótmagánvádi eljárás lehetőségének biztosítása, hiszen ez úgymond az utolsó lehetőség, mellyel a sértett a nyomozó hatóság eltérő véleménye ellenére is érvényt tud szerezni az állami büntető hatalomnak. A pótmagánvádi eljárás biztosításának lehetősége kiemelkedő jelentőségű éppen ezért, mivel adott esetben a hatósági jogsértések ellenére is lehetőség van a sértett számára jogai biztosítására.

Sértett büntetőeljárásjogi fogalma: Be. 50. § § A sértett az a természetes vagy nem természetes személy, akinek vagy amelynek a jogát vagy a jogos érdekét a bűncselekmény közvetlenül sértette vagy veszélyeztette.

Sértetti jogutódlás: § (1) Ha a sértett akár a büntetőeljárás megindítása előtt, akár azután meghal, helyébe hozzátartozója, törvényes képviselője vagy a sértett által jogszabály, illetve szerződés alapján eltartott személy léphet, és

a) a polgári jogi igény érvényesítését kivéve gyakorolhatja a sértettet megillető jogokat, ideértve a magánvádlóként, vagy pótmagánvádlóként történő fellépést, és

b) vonatkozik rá az 51. § (6) bekezdés b) pontjában meghatározott kötelezettség.

(2) Több fellépésre jogosult személy esetén az érintettek kijelölhetik maguk közül a sértetti jogokat gyakorló személyt. Megegyezés hiányában az a személy gyakorolhatja a sértett jogait, aki az eljárásban elsőként fellépett.

(3) Nem természetes személy sértett megszűnése esetén helyébe egy hónapon belül a jogutódja léphet.

Panasz kezdeményezője a bűncselekmények sértettjének jogutódja (feleség mint törvényes örökös)

A fentiek alapján megállapítható, hogy jelen ügyben a bíróságok és más hatóságok jogsértő jogértelmezése okán súlyosan sérültek sértettnek és jogutódjának e cikkben is garantált alapjogai.

A pótmagánvádlói eljárás nyilvánvalóan a büntetőeljárás része, alkotmányos jogaitól kerülne megfosztásra, és indokolatlan megkülönböztetésre a pótmagánvádló, amennyiben az általa tett cselekményt követő bírósági döntés nem lenne alkalmas az elévülési idő megszakítására. ez nyilvánvalóan a jogszabályoknak a jogalkotó szándékától eltérő értelmezése.

3058/2016 (III.22.) AB végzés [11] Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

Fentiek alapján tételesen levezetésre került a szükséges Alaptörvényben biztosított jogok megsértése, valamint igazolásra került a jogorvoslati lehetőségek kimerítése (felülvizsgálati indítvány benyújtására a sértett számára a hatályos büntetőeljárás törvény nem biztosít lehetőséget.)

V. Kérelem a támadott rendelkezések megsemmisítésére

Abtv. 43.§ (1) Ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.

(2) A bírói döntést megsemmisítő alkotmánybírósági döntés eljárási jogkövetkezményére a bírósági eljárások szabályait tartalmazó törvények rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A bírói döntés Alkotmánybíróság általi megsemmisítése következtében a szükség szerint lefolytatandó bírósági eljárásban az alkotmányjogi kérdésben az Alkotmánybíróság határozata szerint kell eljárni.

(4) Az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált más bírósági vagy hatósági döntéseket is.

Kérem, hogy a Tisztelt alkotmánybíróság az alábbi bírósági döntéseket azok alaptörvény-ellenessége miatt semmisítse meg:

- **Kecskeméti Járásbíróság 12.B.150/2022/29. számon hozott, büntetőeljárást megszüntető végzés**
- **Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú Bíróság által 12.Bf.499/2022/2. szám alatt hozott végzés**

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az alábbi jogi aktusokat azok alaptörvény-ellenessége miatt semmisítse meg:

- **Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság által 0300/665/2021.bü számon hozott nyomozást megszüntető határozat**
- **Kiskőrösi Járási Ügyészség által B.971/2021/4ügyészség által tett panaszt elutasító határozat**

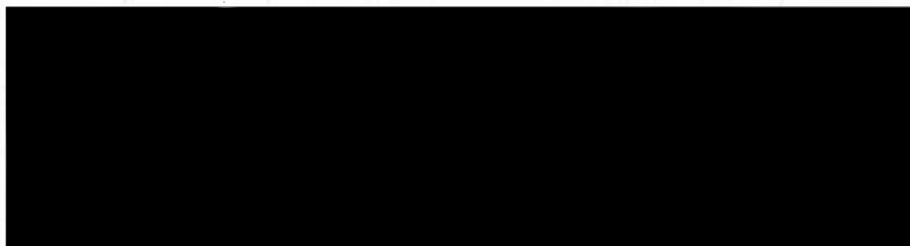
Kijelentem, hogy jelen alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítvánnyal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Az ügyben felülvizsgálati eljárás benyújtására nincs lehetőség, perújítási indítvány nem került benyújtásra.

Az alkotmányjogi panasszal megtámadott bírósági határozat végrehajtásának kezdeményezésére nem került sor.

Az Abtv. 54.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján jelen eljárás illetékmentes.

Budapest, 2023. április 04.

**képviselőtében:
Dr. Molnár László Zsolt ügyvéd
jogi képviselő**

Melléletek (az első benyújtás alkalmával egyidőben elektronikusan csatolásra kerültek):

- jogi képviselő meghatalmazása
- Bács-Kiskun Megyei RFK 03000/665/2021. bü határozat
- Kiskőrösi Járási Ügyészség B.971/2021/4. számú határozat
- Kecskeméti Járásbíróság 12.B.150/2022/9. végzés
- Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú Bíróság 12.Bf.499/2022/2. végzés
- Kecskeméti Járásbíróság 12.B.150/2022/29. végzés

